

[Hagbart Berg.]

Men netop dette Forhold, at det ærede Medlem selv har foretaget en Forandring her, hvorved Antallet af Banenæstformænd er indskrænket meget væsentligt, vistnok med saadan noget som 100 Stk. — netop dette Forhold benytter det ærede Medlem sig af i sin Statistik til at paavise, at Avancementsalderen har været stigende for de Klasser, her er Tale om. Jeg synes mildest talt man maa sige, at det er en mindre loyal Fremgangsmaade, der her er bragt i Anvendelse.

Jeg skal da nøjes med at sige, at det har været og er den ledende Betragtning for os — tidligere ogsaa for det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte —, at det, der maa tages Hensyn til, er de Forudsætninger, hvorunder den paagældende er gaaet ind i et Arbejde. Hvad der saa i Fremtiden kan ske med Hensyn til Udviklingen indenfor de forskellige Tjenestemandsomraader, faar vi se paa til sin Tid. Men det er klart, at en ny Bestemmelse, der er indsat i Lønningsloven, som ikke er ældre end fra 1919, ikke kan have skabt saadanne Forhold, at vi med Hensyn til visse Tjenestemandsgrene kan sige, at de i Øjeblikket giver Anledning til at foretage vidtgaaende Foranstaltninger for at afhøde paa Avancementsmisøren.

Jeg skal atter anbefale at stemme for Flertallets og imod Mindretallets Ændringsforslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg kan efter de meget udførlige Udtalelser, der er fremkommet navnlig fra Udvalgets ærede Ordfører og fra de ærede Medlemmer A. M. Hansen og Hagbart Berg, indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. Ogsaa mig har det under Behandlingen af denne Sag forbavset at se, at man synes saa ganske at have glemmt, hvorledes Spørgsmaalet om en særlig Ordning for Assistentklasserne er opstaaet. Den er opstaaet gennem de forskellige Trafikministres Erkendelse af, at Assistentklasserne indtog en Stilling af ganske særlig Beskaffenhed, med hvilken intet andet kunde sammenlignes, naar det drejer sig om skuffede Avancementsforhaabninger. Dette er erkendt saavel af Venstres Trafikminister som af det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, der var Trafikminister i det socialdemokratiske Ministerium. Der var ikke den Gang Tale om, at det særlig var Funktionærklasserne, som var skuffet med Hensyn til Avancementsudsigter, og at det særlig var dér, der burde hjælpes i Henseende til forbedrede Avancementsvilkaar. Nej, det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte var som

Trafikminister lige saa klar over, at det var i Assistentklassen, at Ulemperne forekom, som Ministre af andre Partier har været det.

Jeg skal ikke gentage den udførlige Argumentation, som de ærede Talere jeg nævnte før, har fremført. De fra forskellige Administrationer fremkomne Oplysninger, som foreligger for Udvalget, beviser jo klart det samme, som tidligere er blevet bevist til Overflod, at det er Assistentklasserne, hvori den store Trang er til at forbedre Avancementsmulighederne, og at der intet tilnærmelsesvis lignende kan fremføres med Rette for Funktionærklassernes Vedkommende. Jeg maa altsaa vedblivende hævde, at det er et Retfærdighedskrav, der stilles og søges opfyldt her, et Retfærdighedskrav, der er godkendt af de skiftende Ministre, godkendt gennem ledende Politikeres Udtalelser her paa Rigsdagen og gennem Forhandlinger i Lønningsudvalget i flere Aar.

Jeg skal med Hensyn til de Krav, der under Behandlingen er fremkommet fra de smaa Etaters Folk gøre, opmærksom paa, at det Udvalg, jeg nedsatte til Forberedelse af dette Lovforslag, netop blev nedsat med det Hovedformaal for Øje at undersøge, hvorvidt der udenfor de tre store Etater fandtes Forhold vedrørende Avancementsspørgsmaalet, som paa nogen Maade kunde sammenstilles med de ugunstige Forhold, der var i de tre store Etater. Og jeg beder bemærket, at i disse Undersøgelser deltog Repræsentanterne for den Hovedorganisation, hvortil Assisterter i disse mindre Etater hørte.

Sagen blev grundigt undersøgt, og Repræsentanter for de forskellige smaa Etater havde ogsaa Lejlighed til at udtale sig. Men Repræsentanterne for den Hovedorganisation, hvortil de hørte, var enige med Udvalgets andre Medlemmer i, at her var ikke tilsvarende Forhold, der kunde begrunde lignende Foranstaltninger som dem, man mente det nødvendigt at træffe for de tre store Etaters Assistentpersonales Vedkommende. Saa jeg mener, at denne Sag er blevet undersøgt til Bunds, og denne Stilling til Sagen, er taget med vedkommende Hovedorganisations Samtykke.

Jeg maa altsaa tilraade at stemme imod de af Mindretallets stilledes Ændringsforslag, og jeg mener at kunne gøre det i god Overensstemmelse med den Stilling, Regeringen hele Tiden har indtaget til denne Sag. Det har aldrig kunnet være tvivlsomt, at Regeringen mente, at denne Sag burde gennemføres netop med den Begrænsning, her er